

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

674. Quinam constitui possint procuratores ad resignandum, & in specie, num laicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

neficiam, quod tunc actu non habet Principalis, & nemo jure acceptare possit beneficium, habens in animo illud mox dimittere. AA. iidem.

Quaestio 674. Quinam constitui possint Procuratores ad resignandum, & in specie, num laicus?

Respondeo ad primum: Regulam ab omnibus communiter receptam esse, quod omnes esse possint Procuratores ad resignandum, Paris. l. 9. q. 3. n. 2. juxta tit. ff. & c. de Procuratorib.

2. Respondeo ad secundum: Potest etiam laicus constitui Procurator ad resignandum beneficium Ecclesiasticum. Laym. in c. non indiscretè. de Procurat. in c. n. 2. Azor. cit. c. 22. q. 2. Castrop. cit. §. 4. n. 2. Paris. cit. q. 3. n. 12. (licet is n. 20. dicat, quod etsi ipse viderit, sic in praxi servari, ut etiam laici constituantur ad resignandum, tutius tamen esse, ut constituantur Clerici, juxta gl. mox citandam) citantes Rebuff. in pr. p. 3. tit. de Procurat. ad resign. const. n. 17. & gloss. communiter receptam in Clem. unic. de Procurat. v. Procuratorum, contra Vitalin, non enim Procurator suo, sed constituentis nomine cedit beneficio, habetque se ut nudus minister, declarando mentem constituentis. AA. iidem. Unde & ad acceptandum beneficium constitui potest, ejusque collationi praebere assensum nomine Principalis sui. Laym. Azor. l. cit. Paris. loc. cit. n. 19. juxta c. accedens. de prob. Et sic in genere, laicus in causis & negotiis spiritualibus, dum ei nudum mandatur ministerium, alieno quoque nomine agit & defendit, nullumque in eo jus radicatur, constitui, & esse potest Procurator. Laym. loc. cit. n. 1. citans Anchar. in cit. c. non indiscretè & Bartol. in l. quod possessio. §. etsi possessio. ff. de acquir. possess. Item Paris. cit. q. 3. n. 20. citans Decium in c. decernimus. de judic. in 6. contra Abb. in cit. c. decernimus, cujus doctrinam, quod laicus ministerialiter tractare nequeat negotia ecclesiastica, veram non esse, ait cit. n. 20. Paris. Praeinde non obstat, quod in causis Ecclesiasticis laicus nequeat esse iudex; siquidem in iudice fundatur potestas & jurisdictio, quae si Ecclesiastica est, non cadit in laicum; in Procuratore autem potestas est magis vicaria, & ministerialis tantum. Laym. cit. n. x. Quin & quoties non quaestio juris, sed facti tantum controversitur in causis spiritualibus, seu ecclesiasticis, laicum posse cognoscere, tradit Paris. loc. cit. n. 14. citatis pluribus. Item posse eum esse executores testamenti ad pias causas, tradit ibidem citato Baldo & Decio in cit. c. decernimus. Neque obstat, quod in causis ecclesiasticis nequeat esse arbiter. c. cum contingit. de arbit. nec statuere de rebus Ecclesiasticis. c. bene quidem. d. 46. nec interesse electioni Praelati Ecclesiastici. c. Messana. de electi, nec esse Collectot, nec Subcollector decimarum Papalis, & c. haec enim, ut Paris. cit. n. 20. non nudum ministerium sonant. Quod hic dictum simpliciter de resignatione, idem etiam procedit in permutatione, ita ut etiam ad permutanda beneficia, laici constitui possint Procuratores. Paris. l. 9. q. 3. n. 13. citans Gamb. in c. 1. de rer. permut. in c. n. 123. & Rotam de cis. 8. de procurat. in antiq. n. 5.

Quaestio 675. An Monachus, aliusve Religiosus constitui jure possit Procurator, per quem beneficiatus secularis resignet suum beneficium saculare?

Respondeo: Tamen si Monachus, aut Religiosus eligi nequeat Procurator ad lites & judicia, juxta Clem. religiosus. de Procurat. Paris. l. 9. q. 4. n. 1. cum tamen constitui possit Procurator ad tractanda alia negotia, praesertim Ecclesiastica (urpote in quibus agere potest per se) posse quoque eum constitui Procuratorem ad resignandum tale beneficium; cum id specialiter non prohibeatur, ceuset Card. Zabarell. in cit. Clem. religiosus, apud Azor. cit. c. 22. q. 3. & in Clem. 2. de rescrip. n. 2. apud Paris. n. 17. Idem quoque ceuset Azor. cit. q. 3. Castrop. loc. cit. n. 2. sub hac tamen limitatione; si Superior illius in hoc consentiat, quem tamen, dicit Castrop. citato Rebuff. & gl. consentire non debere, nisi resignatio cedat in utilitatem Conventus; ed quod c. Monachi. 2. 16. q. 1. caveatur, Monachos tractare negotia Ecclesiastica, nisi monasterio utile sit, & Abbas praecipiat. Nihilominus Paris. cit. q. 4. n. 6. absoluit id negat haece expressis; verior est opinio, ut religiosus constitui nequeat Procurator ad resignandum, & sic non solum ad lites, causas, judicia, sed neque ad negotia etiam extrajudicialia. citat pro hoc Vitalin. in Clem. si religiosus. v. officium. n. 3. (quem etiam n. 18. dicit intelligere illum textum generaliter, hoc est, de astrictis religioni, sive monachali, sive alteri) Rotam in Senens. pensio. 1. Jun. 1545. rationem desumit ex statu Monachorum, qui ne retrahantur à divinis, & detur eis materia evagandi, aliena negotia accipere, nec exequi debent.

Quaestio 676. An Cardinalis esse possit Procurator ad resignandum?

Respondeo affirmative, Paris. l. 9. q. 3. n. 2. ex Caputaq. ac dicit, sic communiter servari de fide; nisi forte dedeceret dignitatem illam suscipere id ministerii nomine alterius inferioris.

Quaestio 677. An, & qualiter plures simul Procuratores constitui possint ad resignandum?

Respondeo ad primum; posse ab uno duos, vel tres, vel plures simul constitui Procuratores ad resignandum idem beneficium. Castrop. cit. §. 4. n. 2. Azor. cit. c. 22. q. 4. Paris. l. 9. q. 3. n. 21. citans plures alios, ac dicens, sic videri D. communiter concludere. in Clem. unic. de renunciat.

2. Respondeo ad secundum: possunt hi Procuratores constitui vel in solidum, ita ut singulis detur potestas in solidum cedendi tali beneficio; & tunc quisque eorum resignare potest absque interventu alterius. Castrop. Azor. l. ult. cit. Paris. cit. q. 3. n. 22. dicens, sic constitui posse plures in solidum, etiamsi expressè non dicat Constituens: constituo N. & N. & quemlibet in solidum; & n. 23. subjungens, ceuseti constitutos singulos in solidum; ubi Constituens in mandato apposuit Clausulam: promittens habere ratum, quidquid ab iis, seu altero iporum gestum factumve fuerit, vel constitui possunt plures non in solidum, sed in simul; & tunc non sufficit consensus unius, sed requiritur consensus omnium. Castrop. Azor. l. cit. Paris. cit. q. 3. n. 26. dicens, id sine exceptione ab omnibus communiter receptum. Necessarium tamen non est, ut omnes simul consensum praestent; sed sufficit unum post alium praestare consensum AA. iidem. Paris. n. 27. citantes Sarnens. l. 1. decis. 144. Quin &, si unus ex iis non in solidum constitutus contentit, & dein